

Arrest

nr. 173 572 van 25 augustus 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 september 2013 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 13 augustus 2009 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 26 januari 2012 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep

weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arresten van 20 april 2012 (RvV 20 april 2012, nrs. X, X en X).

1.3. Verzoekers dienden op 29 juni 2010 en 1 juli 2010 aanvragen in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verklaarde de in punt 1.3. vermelde aanvraag op 20 oktober 2010 ontvankelijk.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 28 juni 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 9 juli 2013 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13^{quinquies}).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 30 september 2013 beslissingen tot afgifte van inreisverboden (bijlagen 13^{sexies}). Verzoekers werden hiervan op 24 oktober 2013 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“De heer

Naam + voornaam: M.(...), R.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 09.07.2013 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

• In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene kreeg op 09.07.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten. Vandaag werd betrokkene opnieuw op het Belgisch grondgebied aangetroffen. Aldus werd niet aan de terugkeerverplichting voldaan.”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“De mevrouw,

Naam + voornaam: K.(...), K.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 09.07.2013 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- *In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:
2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene kreeg op 09.07.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten. Vandaag werd betrokkene opnieuw op het Belgisch grondgebied aangetroffen. Aldus werd niet aan de terugkeerverplichting voldaan.”*

Ten aanzien van derde verzoeker:

“De heer:

Naam + voornaam: M.(...), T.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 09.07.2013 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- *In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:
2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene kreeg op 09.07.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten. Vandaag werd betrokkene opnieuw op het Belgisch grondgebied aangetroffen. Er werd aldus niet aan de terugkeerverplichting voldaan.”*

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht. Verzoekers stellen hierover in hun middel onder meer het volgende:

“Schending van het aangevoerde middel doordat de bestreden beslissing stelt dat wanneer geen uitvoeringstermijn wordt toegestaan, het opgelegde inreisverbod automatisch/van rechtswege een duur van 3 jaar heeft.

Artikel 74/11 Vw. bepaalt:

(...)

Artikel 74/11 Vw. bepaalt dat de termijn maximaal 3 jaar bedraagt. Dit betekent dan ook dat een termijn van minder dan 3 jaar mogelijk is, misschien zelfs wenselijk.

Artikel 74/11 §1, al. 1 Vw. stelt uitdrukkelijk dat bij het bepalen van de duur van het inreisverbod, rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval. De bestreden beslissing kiest voor de maximale duur van 3 jaar. De bestreden beslissing kiest aldus voor het meest ongunstige geval, en motiveert dit als volgt:

"Niet aan de terugkeerverplichting voldaan: betrokkene kreeg op 09.07.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten. Vandaag werd betrokkene opnieuw op het Belgisch grondgebied aangetroffen'. Aldus werd niet aan de terugkeerverplichting voldaan"

Verzoekers ontvingen op 24 oktober 2013 een bevel het grondgebied te verlaten. Uit de motivering van deze beslissingen blijkt dat deze genomen werden omdat verzoekers zonder verblijfsrecht verblijven op het grondgebied, niettegenstaande eerdere bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze realiteit wordt door verzoekers niet betwist.

De bestreden beslissingen verwijzen naar artikel 74/11, §1 tweede lid Vw. om haar beslissing te motiveren. Het bewuste artikel geeft verwerende partij inderdaad de mogelijkheid om een inreisverbod op te leggen van maximaal 3 jaar.

Dat echter een duurtijd van drie jaar wordt opgelegd, wordt niet specifiek gemotiveerd, en lijkt in de beslissing het logische gevolg te zijn van het feit dat de terugkeerrichtlijn niet werd nageleefd. De bestreden beslissing lijkt aan te nemen dat het opgelegde inreisverbod automatisch 3 jaar duurt telkens een vreemdeling geen gevolg geeft aan een eerder bevel.

Deze verkeerde interpretatie blijkt nog meer uit de wijze waarop de rechtsgrond zelf wordt geciteerd:

"In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar".

Opvallend is dat verwerende partij telkens in haar drie beslissingen het artikel parafraseert alsof er geen beoordelingsbevoegdheid is en de wet helemaal geen maximumtermijn vermeldt, maar dat automatisch en van rechtswege slechts één mogelijkheid bestaat, m.n. een termijn van 3 jaar.

Dit bevestigt inderdaad ook de motivering.

Deze redenering is echter in strijd met de woorden van de wet, waar uitdrukkelijk wordt gesteld dat de bestreden beslissing rekening moet houden met de specifieke omstandigheden om de duur te bepalen, en deze duur niet meer (wel minder) dan drie jaar kan/mag bedragen (zie ook RvV nr. 91 251 van 9 november 2012 i.v.m. inreisverbod van maximum 5 jaar).

(...)

Huidig middel is dan ook ernstig en gegrond."

3.2. Bij de beoordeling van de motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De bestreden beslissingen vermelden uitdrukkelijk artikel 74/11 van de vreemdelingenwet als juridische grondslag, en meer in het bijzonder artikel 74/11, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

3.4. Verzoekers betwisten niet dat hen op 9 juli 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend waaraan zij geen gevolg hebben gegeven, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris hen in beginsel een inreisverbod diende op te leggen.

3.5. Verzoekers menen echter dat niet specifiek wordt gemotiveerd waarom hen automatisch een inreisverbod voor de duur van 3 jaar wordt opgelegd en dat schijnbaar geen rekening wordt gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval, zoals artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet voorschrijft.

3.6. In haar nota met opmerkingen tracht de verwerende partij de bestreden beslissingen als volgt te verantwoorden:

"In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen.

Artikel 74/11, §1,2° van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1 ° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;
2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

De verzoekende partij voert in haar enig middel aan dat de voormelde bepaling aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de mogelijkheid geeft om een inreisverbod op te leggen van minder dan drie jaar. De verzoekende partij heeft kritiek op het feit dat niet nader wordt gemotiveerd waarom een duurtijd van drie jaar wordt opgelegd.

In zoverre de verzoekende partij laat uitschijnen dat automatisch toepassing zou worden gemaakt van een inreisverbod van drie jaar, laat verweerder gelden dat de bestreden beslissing ontegensprekelijk de specifieke situatie behandelt waarin verzoekende partij zich bevindt, met name dat zij heeft nagelaten om uit eigen beweging gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dd. 09.07.2013.

De verzoekende partij betwist ook nergens in haar inleidend verzoekschrift, dat zij inderdaad niet aan de op haar rustende terugkeerverplichting heeft voldaan. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing afdoende werd gemotiveerd door de verwijzing naar artikel 74/11, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande kan nog worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr.172.821, e.a.).

Verweerder laat nog gelden dat uit artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet nergens blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding gehouden is om bij het uitvaardigen van een inreisverbod uitdrukkelijk te motiveren nopens de termijn van het opgelegde inreisverbod. Verweerder beklemtoont nogmaals dat dat het opgelegde inreisverbod in casu afdoende wordt gemotiveerd door de vaststelling dat niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

"Uit de samenlezing van het bepaalde in artikel 74/11, § 1, tweede lid en 74/11, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet blijkt dat in de regel een inreisverbod wordt opgelegd indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet werd uitgevoerd, zoals in casu, of indien voor het vrijwillig vertrek geen termijn wordt toegestaan, en dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich hiervan in individuele gevallen omwille van humanitaire redenen ken onthouden. Uit het genoemde artikel 74/11 van de vreemdelingenwet blijkt echter niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris gehouden is om bij het uitvaardigen van een terugkeerbesluit en bij het vaststellen van één van de in artikel 74/11. § 1. tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalde gevallen. telkens uitdrukkelijk te motiveren waarom hij geen toepassing maakt van de mogelijkheid om zich te onthouden van het uitvaardigen van een inreisverbod De verzoeker duidt geen ander wettelijke of reglementaire bepaling aan waaruit specifiek blijkt dat bij het uitvaardigen van een inreisverbod uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd waarom geen toepassing wordt gemaakt van de mogelijkheid voorzien in artikel 74/11, § 2, tweede lid van diezelfde wet. Wat betreft de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, is de Raad van oordeel dat het opgelegde inreisverbod in casu afdoende wordt gemotiveerd door de vaststelling dat 'niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan', hetgeen betekent dat de verzoeker een eerdere beslissing tot verwijdering niet heeft uitgevoerd zoals voorzien in artikel 74/11. 8 1. tweede lid. 2° van de vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag of de gemachtigde van de staatssecretaris zich uit eigen beweging dan wel slechts op verzoek van de betrokkene kan onthouden van het opleggen van een inreisverbod vereist de materiële motiveringsplicht niet dat bijkomend wordt gemotiveerd waarom, bij wege van uitzondering, geen gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om wegens humanitaire redenen geen inreisverbod op te leggen." (R.v.V. nr. 105.706 van 19 november 2012)

Verweerder merkt voorts op dat de verzoekende partij zich in haar inleidend verzoekschrift tevens beperkt tot algemeen theoretische beschouwingen nopens de mogelijkheid om desgevallend een inreisverbod voor een korte duur dan drie jaar op te leggen. Dienaangaande laat verweerder evenwel gelden dat de verzoekende partij er niet in slaagt aan de hand van concrete elementen aannemelijk te maken dat de duur van het inreisverbod in casu onredelijk zou zijn.

"Voorts wijst de Raad erop dat de termijn van drie jaren van het gegeven inreisverbod wettelijk is voorzien en de verzoekende partij geen concrete grieven aanhaalt om aan te tonen dat deze duur onredelijk is, daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij dit nadeel aan haar eigen gedragingen te wijten is omdat zij niet vrijwillig gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel." (R.v.V. nr. 111.109 dd. 30.09.2013)

"De Raad stelt vast dat verzoeker niet verduidelijkt met welke specifieke omstandigheden eigen aan zijn geval rekening moest worden gehouden bij de vaststelling van de duur van het inreisverbod. Ook hier moet worden benadrukt dat het niet aan de Raad toekomt om uit het summier betoog van de verzoeker de concrete elementen te distilleren waarmee geen rekening gehouden zou zijn. Door louter algemeen te stellen dat geen onderzoek werd gedaan noch gemotiveerd werd omtrent de specifieke omstandigheden

van zijn geval zonder dit betoog te concretiseren en te betrekken op zijn individuele situatie, slaagt verzoeker er niet om aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn." (R.v.V. nr. 99.256 dd. 19.03.2013)

Verweerder herhaalt nogmaals dat de verzoekende partij in haar enig middel nergens de concrete motieven van de bestreden beslissing betwist, zodat dient te worden besloten dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een inreisverbod (bijlage 13sexies) aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.7. Het loutere feit dat verzoekers niet hebben voldaan aan de op hen rustende terugkeerverplichting vormt een voldoende motief om een inreisverbod op te leggen, doch niet om een inreisverbod op te leggen voor de maximale duur van 3 jaar. De verwerende partij kan niet worden gevolgd waar zij poneert dat niet uitdrukkelijk zou moeten worden gemotiveerd nopens de termijn van het opgelegde inreisverbod of dat de verwijzing naar het feit dat verzoekers geen gevolg hebben gegeven aan een eerder bevel ervan zou getuigen dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening zou hebben gehouden met de specifieke omstandigheden.

In hun middel verlangen verzoekers immers niet zozeer dat er uitdrukkelijk zou worden gemotiveerd waarom *in casu* geen toepassing werd gemaakt van artikel 74/11, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet, met name de humanitaire redenen die de gemachtigde van de staatssecretaris ertoe zouden brengen zich te onthouden van het opleggen van een inreisverbod, maar wel dat duidelijk zou worden aangegeven waarom *in casu* wordt geopteerd voor een inreisverbod voor de maximale duur van 3 jaar. In haar nota met opmerkingen slaagt de verwerende partij er niet in te verhelderen op welke gronden dit zou zijn gebeurd.

3.8. Het verplicht opleggen van een inreisverbod impliceert niet dat daarbij ook de maximumtermijn van 3 jaar moet worden opgelegd. De duur van het inreisverbod moet overeenkomstig artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet immers worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. Er kan niet zonder schending van artikel 74/11, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet worden geoordeeld dat in die beslissing geen specifieke motieven zou moeten bevatten waarom de maximumtermijn voor het inreisverbod werd opgelegd (RvS 29 april 2015, nr. 231.043).

De bestreden beslissingen schenden de motiveringsplicht in het licht van artikel 74/11, eerste en tweede lid, van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 september 2013, tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies), worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng augustus tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN